

Hej Lions vänner

Nyhetsbrev Nr 4

Vi bjöd in fler barn

Vi har , som ni kanske vet, sjuttio barn som kommer varje eftermiddag för mat och diverse sociala aktiviteter. De är på ett eller annat sätt drabbade av HIV/AIDS. Deras föräldrar har kanske avlidit, barnen själv kan vara bärare av HIV viruset, eller att någon förälder fortfarande är i livet men svårt sjuk. Projektets namn är Orphans and Vulnerable Children (OVC). Tyvärr är det många fler som skulle behöva vårt stöd men pengarna räcker inte till fler.

Men med hjälp av stöd från Lions, Sydafrikas lotteriförbund och några lokala givare kan vi någon gång per år bjuda in fler till upplysningskampanjer. Med hjälp av sjukvårdsklinikerna SHABALALA, SAND RIVER och HAZYVIEW har cirka hundra barn i farozonen identifierats. Några av dessa och deras vårdnadshavare, som inte alltid är föräldrarna eftersom dom kanske inte finns, var inbjudna till Hosanna den 1 juli.

Det var musik, information, grupparbete och mat. Det låter kanske konstigt i dina svenska öron men det bästa sättet att få deltagare att komma är att locka med mat. Många har nämligen svårt att sätta mat på bordet hemma.

Dagen avslutades med att alla testades för HIV såväl vuxna som barn, vilket var en stor succé eftersom många med dålig utbildning inte gärna testar sig. Stigmatiseringen är fortfarande stor och många har svårt att ta ordet AIDS i sin mun.

Med hjälp av dessa upplysningskampanjer kan vi se vilka som är i störst behov av hjälp, och om vi någon dag får in mer pengar kan ta in dom i den inre kretsen av behövande barn.

Lebo Mabuza uttalar sig

Jag bad två av våra barn svara på några frågor och berätta lite om sig själv. Här är historien om Lebo Mabuza så som han själv ser på livet. Men först en sammanfattning på svenska.

Lebo är tio år. Han är föräldralös, bor hos mormor där också hans två morbröder och fyra syskon bor. Han delar sovrum med tre av sina syskon. Man har inget vatten i huset utan hämtar det från en tank. Man har dock elektricitet. Mormor är den enda i familjen som har en inkomst, nämligen pensionen (1200 Kronor/mån). Den skall räcka till att försörja åtta personer.

Senaste nytt från
Hosanna Community Projects

Juli 2016

www.hoasannahazyview.com

Lebo är tacksam för mat och kläder från Hosanna men skulle också vilja att man kunde ge barnen en kaka när dom fyller år och skoluniformer så att han inte behöver skämmas i skolan för sin dåliga skoluniform. Lebo vill bli doktor när han blir stor.

Notera att Lebos modersmål är SiSwazi och inte engelska.

My name is Lebo Mabuza I'm 10 years old. I live at Mountain View with my grandmother, sister, 3 brothers and my two uncles. I share a room with my sister and brother who are both in grade 10 and another brother who is in the same grade as me grade 4. My bigger brother has his own room and my two uncles share a room, my grandmother has her own bedroom. The only income we get in the household is my grandmother's pension money and she is the only 1 who supports us financially with her pension money. She buys food for the house and makes sure we are in school though sometimes we run out of food during the month. We fetch water from a community tank as we do not have household pipes and we do have electricity. It is difficult to grow up in this kind of situation because I'm an orphan and my grandmother sometimes can't take care of us properly.

What I love most about school is learning, as I enjoy learning because it feeds me knowledge. When I grow up I want to be a doctor because I want to heal and help people and also I want to change the living situation at home.

I'm grateful for hosanna because it gives me and my family hope that one day I will fulfil my dreams to be a doctor because they feed us, bath us, buy us clothes and support us emotionally, physically and biblically. Every teaching that I get here at hosanna is encouraging and life enhancing. I sometimes wish to stay here at hosanna so that I can be able to eat proper food.

It is also my wish that evrytime one of us have birthdays hosanna could buy us a cake since we normally don't eat cakes at our homes even on our special days my grandmother cannot afford to buy us a cake so I always feel sad because I always see other kids from my neighbourhoods when it's their birthdays they buy them a special birthday cake. I also wish that hosanna could help us with proper school uniform, as I always wear toned uniform.

If hosanna must close the ovc project i would be sad because this is where I get food, clothes, support and warmth. I'm surrounded by people who encourage and love me when we are here at hosanna we are brothers and sisters.

Hälsningar

Jörgen Runesson

www.sydafrikanu.se

hosannafund@gmail.com